Wielomiany

Arkadiusz Męcel

Podstawowe informacje - przypomnienie.

Definicja 1 Funkcją wielomianową zmiennej x, nazywamy odwzorowanie: $f: \mathbb{R} \to \mathbb{R}$, postaci:

$$f(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots a_1 x + a_0.$$
 (1)

Często rozważa się osobno zakres zmiennej i współczynników. Mogą one pochodzić z różnych źródeł. W zależności od wyboru zbioru, do którego należą współczynniki, będziemy pisać $f \in \mathbb{E}[x]$, $gdzie \mathbb{E} = \mathbb{Z}, \mathbb{Q}, \mathbb{R}, \mathbb{C}$).

Definicja 2 Stopniem wielomianu $a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots a_1 x + a_0$ nazywamy liczbę $st(f) = k \in \mathbb{Z}$, że $a_k \neq 0$ oraz dla każdego n > k zachodzi: $a_n = 0$.

Zwykle będziemy dla uproszczenia zakładać, że we wzorze (1) zachodzi: $a_n \neq 0$.

Definicja 3 Pierwiastkiem wielomianu postaci (1) nazywamy taką liczbę $x_0 \in \mathbb{R}$, że $f(x_0) = 0$.

Definicja 4 Mówimy, że wielomian $f \in \mathbb{E}[x]$ jest podzielny przez wielomian $g \in \mathbb{E}[x]$ jeśli istnieje wielomian $h \in \mathbb{E}[x]$ taki, że dla każdego $x \in \mathbb{R}$ zachodzi: $f(x) = g(x) \cdot h(x)$.

Definicja 5 Mówimy, że **wielomian** $f \in \mathbb{E}[x]$ **jest rozkładalny nad** \mathbb{E} , jeżeli istnieją dwa wielomiany $g, h \in \mathbb{E}[x]$ niezerowego stopnia takie, że dla każdego $x \in \mathbb{R}$ zachodzi: $f(x) = g(x) \cdot h(x)$. Wielomian jest nierozkładalny, jeżeli takie wielomiany nie istnieją.

Do rozkładalności można podać przykłady nad różnymi E.

Podstawowe twierdzenia nt. wielomianów.

Twierdzenie 1 (O dzieleniu z resztą) Dla dowolnych niezerowych wielomianów $f,g \in \mathbb{E}[x]$ takich, że $st(f) \geqslant st(g)$ istnieje dokładnie jedna para wielomianów $h,r \in \mathbb{E}[x]$, dla której: f(x) = h(x)g(x) + r(x) przy czym: st(g) > st(r) lub r(x) jest wielomianem zerowym.

Uwaga: Jeśli r(x) jest wielomianem zerowym, to wielomian f dzieli się przez wielomian g w zbiorze \mathbb{E} .

Twierdzenie 2 (Tw. Bezout) Reszta z dzielenia wielomianu $f \in \mathbb{E}[x]$ przez wielomian x - a jest równa wartości wielomianu f(x) w punkcie a.

Dowód. Mamy f(x) = (x - a)g(x) + r(x). Skoro st(x - a) = 1, to na mocy twierdzenia o dzieleniu z resztą, st(r) = 0. Zatem dla każdego $x \in \mathbb{R}$, $r(x) = c \in R$. Jednak: $f(a) = (a - a)g(a) + r \Rightarrow f(a) = r$.

Liczba a jest pierwiastkiem wielomianu f(x) wtedy i tylko wtedy, gdy f dzieli się przez x-a.

Twierdzenie 3 Wielomian stopnia $n \neq 0$ ma nie więcej niż n pierwiastków.

Dowód. Pokażemy tezę przez indukcję. Jest ona oczywista dla n=1. Załóżmy, że dla n=k wielomian ma nie więcej niż k pierwiastków. Rozważmy wielomian f stopnia k+1. Rozważmy dowolny jego pierwiastek x_0 . Zgodnie z wnioskiem, wielomian f jest podzielny przez $x-x_0$. Zatem $f=(x-x_0)g(x)$, dla pewnego wielomianu g stopnia k. Zauważmy, że każdy z pozostałych pierwiastków wielomianu g, jest także pierwiastkiem wielomianu g. Ten jednak zgodnie z założeniem ma nie więcej niż k pierwiastków. Zatem g ma nie więcej niż k+1.

Twierdzenie 4 Wielomian f stopnia n ma dokładnie n pierwiastków x_1, x_2, \ldots, x_n . Wówczas zachodzi:

$$f(x) = a_n((x - x_1)(x - x_2)(x - x_3) \dots (x - x_n)).$$

Dowód. Indukcja. Teza zachodzi oczywiście dla wielomianu stopnia 1. Załóżmy, że zachodzi dla każdego wielomianu stopnia n=k. Niech f, stopnia k+1 ma dokładnie k+1 pierwiastków $x_1, x_2, \ldots, x_k, x_{k+1}$. W szczególności f dzieli się przez $(x-x_1)$, zatem jest postaci $f(x)=(x-x_1)\cdot g(x)$, gdzie g jest

stopnia k. Jest jasne, że wśród pierwiastków g są liczby $x_2, \ldots, x_k, x_{k+1}$. Jest ich jednak dokładnie k, zatem zgodnie z poprzednim faktem są to wszystkie pierwiastki pierwiastki tego wielomianu, on zaś rozkłada się na iloczyn $a_k((x-x_2)(x-x_3)\ldots(x-x_{k+1}))$. Zauważmy, że współczynnik a_k w wielomianie g jest identyczny ze współczynnikiem a_{k+1} w wielomianie f. Stąd wielomian f ma postać: $f(x) = a_{k+1}((x-x_1)(x-x_2)(x-x_3)\ldots(x-x_{k+1}))$.

Twierdzenie 5 (Tw. o wielomianach równych) Jeżeli dla każdego $x \in \mathbb{R}$ zachodzi f(x) = g(x), gdzie f,g są wielomianami, wówczas wielomiany te są równych stopni, ponadto współczynniki stojące przy odpowiednich potęgach x są równe.

Twierdzenie 6 (Stopień nieparzysty) Każdy wielomian stopnia nieparzystego ma pierwiastek rzeczywisty.

Przykładowe zadania:

Zadanie 1 Wielomian $w(x) = x^3 + ax^2 + bx - 6$ przy dzieleniu przez x - 1 daje resztę 1, a przy dzieleniu przez x - 4 daje resztę 6. Wyznacz a i b. (Zał. $w \in \mathbb{R}[x]$).

Zadanie 2 Pewien wielomian daje przy dzieleniu przez x-5 resztę 3, przy dzieleniu przez x-11 resztę 8, przy dzieleniu przez x-2007 resztę 1001. Wyznacz resztę z dzielenia tego wielomianu przez (x-11)(x-2007)(x-5).

Zadanie 3 Udowodnij, że jeżeli wielomian f o współczynnikach całkowitych przyjmuje dla czterech różnych argumentów całkowitych wartość 1, to dla żadnego argumentu całkowitego nie przyjmuje wartości -1.

Rozw. Wprowadzamy te argumenty, tworzymy wielomian g = f - 1, rozkładamy go na czynniki zgodnie z Bezout, wychodzi, że gdyby f przyjmował -1, to g przyjmowałby -2, a więc -2 byłoby iloczynem pięciu liczb całkowitych, z których co najmniej 4 są różne: $-2 = (x_5 - x_1)(x_5 - x_2)(x_5 - x_3)(x_5 - x_4)h(x_5)$. Sprz.

Wzory Viete'a

Twierdzenie 7 (Wzory Viete'a) Niech $x_1, x_2, x_3, \ldots, x_n$ będą pierwiastkami wielomianu stopnia n, postaci: $f(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \ldots a_1 x + a_0$. Wówczas prawdziwe są wzory:

$$\begin{cases} x_1 + x_2 + \dots + x_n = \frac{-a_{n-1}}{a_n} \\ x_1 x_2 + x_1 x_3 + \dots + x_1 x_n + x_2 x_3 + \dots + x_2 x_n + \dots + x_{n-1} x_n = \frac{a_{n-2}}{a_n} \\ \vdots \\ x_1 x_2 x_3 \dots x_n = (-1)^n \frac{a_0}{a}. \end{cases}$$

Dowóp. Indukcja. Dla n=1 dowód jest oczywisty, ponieważ mamy wówczas wzór na pojedynczy pierwiastek równania liniowego. Załóżmy, że dla każdego wielomianu stopnia n, wzory te są prawdziwe. Rozważmy wielomian stopnia n+1, o pierwiastkach: $x_1, x_2, x_3, \ldots, x_n, x_{n+1}$. Zgodnie z tw. Bezout istnieje wielomian g(x) (którego wiodący współczynnik to 1), taki, że: $f(x) = a_{n+1} \cdot (x-x_1) \cdot g(x)$. Wielomian g jest stopnia n, i jego pierwiastkami są $x_2, x_3, \ldots, x_n, x_{n+1}$. Więcej pierwiastków, zgodnie z udowodnionym wcześniej faktem mieć nie może. Zatem są to jego wszystkie pierwiastki, zatem zachodzą dla niego wzory Viete'a i możemy napisać:

$$g(x) = x^{n} - (x_{2} + x_{3} + \ldots + x_{n+1})x^{n-1} + \ldots + (-1)^{n+1}(x_{2}x_{3} \ldots x_{n+1}).$$

Wymnażając g w takiej postaci przez $a_{n+1} \cdot (x-x_1)$ dostajemy tezę.

Przykład 1 Dany jest wielomian $f(x) = x^3 + 2x^4 + 3x + 4$. Jego pierwiastki to a,b,c. Znajdź $a^2 + b^2 + c^2$.

Rozwiązujemy zadanie stosując wzory Viete'a. To będzie początek pewnego uogólnienia.

Wzory Newtona

Twierdzenie 8 (Wzory Newtona) Niech $f(x) = a_n x^n + \ldots + a_1 x + a_0$ będzie wielomianem stopnia n, posiadającym n pierwiastków $x_1, x_2, x_3, \ldots, x_n$. Oznaczmy przez s_k wyrażenie: $x_1^k + x_2^k + \ldots + x_n^k$. Wówczas prawdziwe są wzory:

$$a_n s_1 + a_{n-1} = 0$$

$$a_n s_2 + a_{n-1} s_1 + 2a_{n_2} = 0$$

$$a_n s_3 + a_{n-1} s_2 + a_{n-2} s_1 + 3a_{n-3}$$

$$\vdots$$

$$a_n s_d + a_{n-1} s_{d-1} + a_{n-2} s_{d-2} + \ldots + a_{n-d+1} s_1 + d \cdot a_{n-d}$$

$$\vdots$$

Przykład 2 Znajdź sumę czwartych potęg pierwiastków wielomianu: $7x^3-21x^2+9x+2$.

Przykład 3 Pierwiastkami wielomianu $f(x)=x^4-x^3-x^2-1$ są liczby a,b,c,d. Znajdź $g(a)+g(b)+g(c)+g(d),\ gdzie\ g(x)=x^6-x^5-x^3-x^2-x$.

Zadania domowe

- 1. Udowodnić, że wielomian $f(x) = x^{2007} + x^5 + 1$ nie ma 2007 pierwiastków rzeczywistych.
- 2. Wyznaczyć wszystkie takie liczby całkowite a, aby wielomian f(x) = (x a)(x 10) + 1 był iloczynem dwóch wielomianów pierwszego stopnia o współczynnikach całkowitych.
- 3. Udowodnić, że dla każdej liczby całkowitej c, wartość f(c) wielomianu $f(x) = x^4 20x^2 + 4$ jest liczbą złożoną.
- 4. Niech $f \in \mathbb{Z}[x]$. Załóżmy, że istnieją cztery różne liczby całkowite a,b,c,d takie, że:

$$f(a) = f(b) = f(c) = f(d) = 8.$$

Udowodnij, że nie istnieje liczba całkowita k, dla której f(k) = 5.

- 5. Dla jakich $n \in \mathbb{N}$ wielomian $1 + x^2 + x^4 + \ldots + x^{2n-2}$ jest podzielny przez wielomian $1 + x + x^2 + \ldots + x^{n-1}$?
- 6. Rozwiązać układ równań:

$$\begin{cases} x + y + z = 3 \\ x^2 + y^2 + z^2 = 3 \\ x^3 + y^3 + z^3 = 3 \end{cases}$$

Wsk. Bez straty ogólności można założyć, że niewiadome są pierwiastkami pewnego wielomianu stopnia 3, gdzie $a_3 = 1$.

- 7. Dany jest wielomian f(x) stopnia 2 o współczynnikach całkowitych, spełniający następujące warunki:
 - (a) Obydwa jego pierwiastki są dodatnimi liczbami całkowitymi;
 - (b) Suma współczynników tego wielomianu jest liczbą pierwszą;
 - (c) Dla pewnej liczby całkowitej k, f(k) = 55.

Wykaż, że jednym z pierwiastków tego wielomianu jest 2. Znajdź drugi pierwiastek.

Największy wspólny dzielnik

Zacznijmy od przypomnienia sobie definicji największego wspólnego dzielnika dla liczb całkowitych i przypomnienia sobie pokrótce algorytmu Euklidesa. Dalej przypominamy zasadnicze twierdzenie arytmetyki, bez dowodu...

Twierdzenie 9 (Równanie Bezout) Dla dowolnych niezerowych liczb całkowitych a, b istnieją liczby całkowite $n, m, \dot{z}e$:

$$an + bm = \text{nwd}(a, b).$$

Definicja 6 (Największy wspólny dzielnik wielomianów) Jeżeli dla dwóch wielomianów $f,g \in \mathbb{E}[x]$ istnieje niezerowy wielomian $h \in \mathbb{E}[x]$ taki, że: $h \mid f$, $h \mid g$, to wielomian maksymalnego stopnia, posiadający te własności nazywamy $\operatorname{nwd}(f,g)$ w $\mathbb{E}[x]$.

Twierdzenie 10 (Algorytm Euklidesa) Największy wspólny dzielnik dwóch wielomianów można wyznaczać przy pomocy algorytmu Euklidesa, tak jak dla dwóch liczb całkowitych. Wielomiany porównujemy przez ich stopień i wykonywanie dzielenia z resztą.

Przykład 4 Znajdziemy nwd dla wielomianów: $f(x) = x^3 + x^2 - 3x - 3$, $g(x) = x^2 + 3x + 2$.

Zaczynamy tak, jak przypadku liczb całkowitych. Wielomian wyższego stopnia dzielimy przez wielomian niższego stopnia. Mamy: f = (x-2)g + (x+1). Reszta jest stopnia niższego niż g, jest więc ok. Jest to jednak wciąż niezerowa reszta! Zatem teraz dzielimy g przez (x+1). Mamy g(x) = (x+2)(x+1) + 0. Reszta jest zerowa! Zatem ostatnia niezerowa reszta jest nwd. Zatem jest to (x+1).

Przykład 5 Udowodnij, że dla każdej liczby całkowitej n, ułamek:

$$\frac{n^3 + 2n}{n^4 + 3n^2 + 1}$$

 $jest\ nieskracalny.$

Twierdzenie 11 (Równanie Bezout) Dla każdych wielomianów $f, g \in \mathbb{E}[x]$ istnieją wielomiany $w, v \in \mathbb{E}[x]$ takie, że:

$$f(x)w(x) + g(x)v(x) = \text{nwd}(f(x), g(x)).$$

Wielomiany o współczynnikach całkowitych

Twierdzenie 12 (Pierwiastki wymierne wielomianu) Dany jest wielomian $f(x) \in \mathbb{Z}[x]$ postaci $f(x) = a_n x^n + \ldots + a_1 x + a_0$. Każdy wymierny pierwiastek tego wielomianu jest postaci: $\frac{p}{q}$, gdzie $q \neq 0$, NWD(|p|, |q|) = 1, oraz $p \mid a_0$, $q \mid a_n$.

Dowód. Jeżeli dla pewnej liczby wymiernej zachodzi: $f(\frac{p}{q})=0$, możemy bez straty ogólności założyć, że NWD(|p|,|q|)=1. Mamy:

$$a_n(\frac{p}{q})^n + \ldots + a_1(\frac{p}{q}) + a_0 = 0.$$

Mnożąc przez Q^n , otrzymamy:

$$a_n p^n + \ldots + a_1 p q^{n-1} + a_0 q^n = 0.$$

Zauważmy, że lewa strona przystaje $a_0q^n \pmod{p}$, zatem: a_0q^n dzieli się przez p. Skoro jednak p, q są względnie pierwsze, to q^n nie może się dzielić przez p. Stąd $a_0 \mid p$. W identyczny sposób rozważając sytuację modulo q, dostajemy, że $a_n \mid q$.

Wniosek 1 Jeżeli wielomian o współczynnikach z \mathbb{Z} ma pierwiastek całkowity p, wówczas $p \mid a_0$.

Twierdzenie 13 Niech $f(x) = a_n x^n + \ldots + a_1 x + a_0$ będzie wielomianem o współczynnikach całkowitych. Jeżeli liczby b, c są całkowite i różne, to liczba b-c jest dzielnikiemf(b)-f(c).

Zadanie 4 Wielomian f ma współczynniki całkowite. Uzasadnić, że jeśli liczba f(5) dzieli się przez 2, a liczba f(2) dzieli się przez 5, to liczba w(7) dzieli się przez 10.

Korzystając z lematu wnioskujemy, że liczba 5=7-2 jest dzielnikiem f(7)-f(2), zaś liczba f(7)-f(5) jest podzielna przez 7-5=2. Wiadomo ponadto, że f(2) dzieli się przez 5, zaś f(5) dzieli się przez 2. Z faktu, że 5 jest dzielnikiem liczb f(7)-f(2) oraz f(2) wynika, że liczba 5 jest dzielnikiem f(7). Podobnie dowodzimy, że 2 jest dzielnikiem f(7). Stąd w(7) dzieli się przez 10.

Zadanie 5 Czy istnieje wielomian f(x) o współczynnikach całkowitych taki, że f(0) = 19, f(1) = 97, f(2) = 1997?

Twierdzenie 14 (Kryterium Eisensteina) Załóżmy, że istnieje taka liczba pierwsza p, że dla wielomianu $f(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \ldots + a_1 x + a_0 \in \mathbb{Z}$ zachodzą warunki:

$$p \nmid a_n, p \mid a_{n-1}, p \mid a_{n-2}, \dots, p \mid a_0, p^2 \nmid a_0,$$

wówczas wielomian ten jest nierozkładalny w \mathbb{Z} .

Przykład 6 Wielomian $x^{2007} + 2x + 2$ jest nierozkładalny w \mathbb{Z} .

Przykład 7 Wielomian $2x^5 + 372x^3 - 1111111x + 6$ jest nierozkładalny w \mathbb{Z} .

Przykład 8 Wielomian x^4+1 jest nierozkładalny w $\mathbb Z$ (weź $x\to x+1$).